

[Indenrigs- og boligministeren.]

regulering af den kommende udvikling indenfor de pågældende områder i overensstemmelse med de retningslinier, der ligger til grund for lovens gennemførelse. Selvom planerne endnu er ret nye, har de dog både direkte og indirekte øvet stor indflydelse på udviklingen i de pågældende områder, således at man i alt fald for fremtiden kan afbøde den uheldige udvikling, vi var kommet ind i. Selvom det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at danne sig noget skøn over størrelsen af de erstatninger, staten vil komme til at udrede, er jeg af den opfattelse, at det samlede erstatningsbeløb ikke på nogen måde vil stå i misforhold til de samfundsøkonomisk meget betydelige fordele, som gennemførelsen af byudviklingsplanerne indebærer.

Arbejdet med gennemførelsen af de godkendte byudviklingsplaner og de i forbindelse hermed fremkomne anke- og erstatningssager er endnu ikke afsluttet, og den erfaring, byudviklingsudvalgene og ministeriet har nået i forbindelse med byudviklingsplanernes administration, er endnu ret begrænset.

Byplannævnet har — som det fremgår af bilaget til lovforslaget — overfor mig anbefalet, at der fremsættes forslag til uændret forlængelse af loven.

Under hensyn hertil finder jeg ikke på nuværende tidspunkt at burde foreslå en revision af loven, men alene sådanne ændringer i denne, som er begrundet i den ved den nye grundlovs § 52 gennemførte ændring af reglerne om folketingets valg til kommissioner og hverv og i udvidelsen af medlemstallet i det høje ting.

Jeg skal derfor foreslå, at byreguleringsloven med den nævnte undtagelse forlænges uændret, dog således at den påny forelægges til revision i folketingssamlingen 1958—59.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov vedrørende personlig skat til kommunen samt forslag til lov om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune m. m.* De to lovforslag supplerer hinanden, idet det førstnævnte forslag vedrører kommunerne udenfor hovedstadsområdet, medens det andet forslag alene vedrører

Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Begge lovforslag tilsigter at skabe adgang for kommunerne til at undlade beskatning af de mindre indkomster og må betragtes som en naturlig konsekvens af de nylig gennemførte ændringer i den kommunale valglov, hvorefter ansættelse til kommuneskat ikke længere er en betingelse for kommunal valgret.

Kommunerne udenfor hovedstaden er efter de gældende regler pligtige at beskatte alle positive indkomster. For de mindre indkomsters vedkommende står besværet og udgifterne herved i mange tilfælde ikke i rimeligt forhold til den indtægt, kommunen oppebærer i skat af disse indkomster, og da det ikke længere af hensyn til bevarelsen af den kommunale valgret er nødvendigt at foretage ansættelse til kommuneskat, har regeringen fundet det rimeligt at give kommunerne adgang til at ændre deres ligningsregler, således at indkomster under en lavere grænse udgår af beskatningen. Kommunerne er efter de gældende regler stort set frit stillet med hensyn til, hvorledes de vil tilrettelægge ligningen, og i overensstemmelse hermed har man ved forslaget overladt det til hver enkelt kommunalbestyrelse at afgøre, om den ønsker at ændre sine ligningsregler, ligesom man har stillet kommunerne frit med hensyn til, hvor en eventuel minimumsgrænse for påligning af skat skal sættes.

For Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende er der ikke adgang for de pågældende kommunalbestyrelser til selv at fastsætte regler for skatteligningen, idet udskrivningen af kommuneskat i alle 3 kommuner sker efter den i lovgivningen for Københavns kommune fastsatte rateskala.

For disse kommuners vedkommende går forslaget derfor ud på at ændre skalaen således, at de mindste indkomster fritages for beskatning. Grænsen herfor er i forslaget sat ved 1 500 kr.

Forslaget vil bevirke, at København, Frederiksberg og Gentofte kan undlade at foretage ansættelse af henholdsvis ca. 50 000, 9 000 og 5 000 skatteydere, hvilket svarer til ca. 12,5 pct., 14 pct. og 11 pct. af samtlige skatteydere i disse kommuner.

For at gøre overgangen mellem de skatte-